

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB7

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb7-txt-shoot-idbe25e696-9923-4115-86d6-21fb5ac1d4be.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Man siger nok, at det dog altid er bedre, at Xstd. forkyndes (om end maadeligt og forvirrende) end slet Intet, ɔ: end Taushed. O, man feiler. Denne usalige Præken og Præken bidrager til at svække Undseelsen i Retning af at handle. Den der først kommer til at gjøre Profession af al den Præken om høie Dyder, han gaaer i eetvæk tilbage, og lige saa med en saadan Tilhører. Den, der i Forhold til hvad ham var forundt, taust havde forholdt sig til sig selv, var dog kommet lidt videre. Den, der engang har oplevet dette: at declamere, selv at græde og at faae Tilhørerne til at græde - uden dog at gjøre Noget deraf: han er tabt.